

Освітня галузь «Суспільствознавство». Історія. Правознавство. Громадянська освіта

Історія

У 2021/2022 навчальному році чинними є такі навчальні програми:

Навчальна програма для закладів загальної середньої освіти «Історія України. 5–9 та 10-11 класи» (наказ Міністерства освіти і науки України від 21.02.2019 № 236).

Навчальна програма для закладів загальної середньої освіти «Всесвітня історія. Історія України (інтегрований курс). 6 клас» (наказ Міністерства освіти і науки України від 21.02.2019 № 236).

Навчальна програма для закладів загальної середньої освіти «Всесвітня історія. 7–9 класи» (наказ МОН від 07.06.2017 № 804).

Навчальна програма для закладів загальної середньої освіти «Всесвітня історія. 10–11 класи» (рівень стандарту, профільний рівень) (наказ Міністерства освіти і науки України від 23.11.2017 № 1407).

Навчальні програми для 5-9 класів розміщено на сайті МОН за покликаннями (<https://goo.gl/GDh9gC>), для 10-11 класів – за покликанням (<https://goo.gl/fwh2BR>)

Для учнів 10 - 11 класів Міністерством рекомендовано для вивчення інтегрований курс «Історія: Україна і світ», а також 2 окремі кури “Історія України” та “Всесвітня історія”.

Основним документом для визначення та формулювання теми й очікуваних результатів кожного уроку, орієнтиром для добору методичних прийомів навчання, шаблоном критеріїв оцінювання результатів пізнавальних зусиль школярів слугує освітня програма закладу освіти, складовою якої є навчальна програма. Пояснювальна записка до програми визначає мету шкільної історичної освіти, окреслює й деталізує компетентнісний потенціал предмета, інтегровані, міжпредметні та предметні змістові лінії, містить указівки щодо організації навчання.

Відповідно до чинних програм вивчення навчальних предметів «Історія України» і «Всесвітня історія» може відбуватися паралельно або послідовно. Для підвищення ефективності навчання, зокрема розподілу навчального часу, програма пропонує синхронізувати вивчення історії України та всесвітньої історії, зокрема у 7-11 класах. **Перехід до синхронізованого навчання може відбутися впродовж навчального року**, наприклад, на початку семестру. Учитель може використовувати пропоновані навчальною програмою таблиці синхронізації або вносити в них доречні зміни.

Історична освіта в закладах загальної середньої освіти реалізується за допомогою предметів і курсів інваріантної та варіативної частини навчального плану освітньої програми закладу, а в старших класах – подальшого вивчення предметів і курсів за вибором відповідно до одного із визначених рівнів: рівень стандарту – обов’язковий мінімум змісту навчального предмета, рівень профільної підготовки – поглиблений зміст, що передбачає орієнтацію на майбутню професію.

У системі шкільної історичної освіти у 5 класі традиційно викладається пропедевтичний курс історії. Його зміст спрямовано на досягнення загальної мети шкільної історичної освіти: формування в учнів самоідентичності та почуття власної гідності на основі осмислення соціального й морального досвіду минулих поколінь, розуміння історії і культури України в контексті загального історичного процесу.

Зміст програми *інтегрованого курсу для 6 класу* побудовано на основі цивілізаційного підходу до розуміння історії стародавнього світу, що уможливлює інтегрувати навчальний матеріал навколо поняття європейської цивілізації, формування якої розгорталося й на теренах України.

Вивчення історії в 7 класі характеризує загальнонауковий підхід до історії Середньовіччя як епохи, що закладає основи сучасної цивілізації, ознайомлення учнів із достовірними фактами та їх інтерпретацією з метою формування цілісного наукового світогляду.

Курси історії України та всесвітньої історії, що вивчаються у 8 класі закладів загальної середньої освіти, присвячені подіям, явищам та процесам світової (головно європейської) та української Ранньомодерної історії від кінця XV до кінця XVIII ст.

Європейці за Ранньомодерної доби *відкрили для себе нові континенти і значно розширили власне уявлення про світ*. Винахід друкування дав людству механізм збереження, масового тиражування і передачі інформації.

У цей період з'явилися мануфактури, на яких використовували найману працю. Новий спосіб організації виробництва й виробничих відносин, нові технології зумовили появу нового типу виробника – найманого працівника.

Якісні соціально-економічні перетворення не могли не позначитися на ідейному протистоянні в суспільстві та загостренні морально-етичних проблем, зокрема *поширенні ідей гуманізму*, та водночас цинічному впровадженні «подвійних стандартів» у підходах до різних суспільних проблем. Населення різних країн було підданими монархів і мало певні права, але ті ж монархи піддавали гонінням цілі групи народів.

За Ранньомодерної доби відбулися нідерландська, англійська, американська *буржуазні революції*, які визначили провідні тенденції розвитку людської цивілізації.

Падіння авторитету католицької церкви наприкінці XV ст. стало поштовхом до Реформації. З'явила третя гілка християнської віри – протестантизм. У відповідь католицький світ розпочав Контрреформацію, в основі якої були модернізація католицької церкви і розвиток освіти. *Загострення міжрелігійного протистояння* – нетерпимість, переслідування представників інших конфесій та віросповідань – мало трагічні наслідки для багатьох людей. Утім, історія XVII – XVIII ст. надала й приклади політичної та економічної успішності тих держав (Нідерландів, Великого Князівства Литовського, а згодом і Речі Посполитої), що у своєму розвитку дотримувались *принципів віротерпимості, толерантності та відносної рівності у ставленні до представників різних релігійних та етнічних груп*.

Історія України XVI–XVIII ст. була невід'ємною складовою розвитку європейської цивілізації, пов'язаною із загальноєвропейськими процесами та інтегрованою до них. Безумовно, як і історія кожної країни, вона мала свої особливості.

Люблінська унія 1569 р. стала доленосною для українських земель. Входження більшості з них до складу однієї держави – Речі Посполитої, сприяло формуванню у їх мешканців *спільної української ідентичності, наблизило до західноєвропейських впливів*.

Берестейська унія 1596 р., яка стала відповідю на кризу православ'я та проявом Контрреформації в Речі Посполитій, призвела до *утворення греко-католицької церкви. Оновленню православ'я сприяли реформи П. Могили*.

Наприкінці XV ст. на історичній арені з'явилося *українське козацтво*. Саме воно стала на чолі боротьби за українську державність у середині XVII ст. Спочатку запорозьке козацтво виступило як гарант Православної церкви через вступ до Київського братства Війська Запорозького. А потім запорожці відіграли роль рятівника Речі Посполитої у протистоянні османській навалі.

Національно-визвольна війна під проводом Богдана Хмельницького привела до істотних зрушень у житті українського суспільства, передусім – до появи Української козацької держави. І відбулося це тоді, коли на протилежному боці Європи вирувала Англійська буржуазна революція. Тому порівняння Богдана Хмельницького з Олівером Кромвелем стало звичним і традиційним серед описів тих подій.

Усвідомлення сутності Ранньомодерної доби в історії України неможливе без *розуміння історії основних етнічних груп*, які населяли її територію. Взаємодія українців з поляками, євреями, кримськими татарами, білорусами та іншими спільнотами мала різні прояви: від суперництва, ворожнечі та жорстоких конфліктів (наприклад, у відносинах українських козаків та селянства з євреями та поляками за часів Національно-визвольної війни, під час Коліївщини та ін.), до позитивних прикладів політичної, економічної та культурної взаємодії.

За Ранньомодерної доби продовжувалося формування унікальної культури українських земель, в якій перепліталися та взаємно збагачували одна одну різні культурні традиції. Українські міста Волині, Буковини, Галичини та Поділля являли собою яскраві приклади мирного співжиття представників різних віросповідань та етнічної приналежності – українців, поляків, євреїв, кримських татар, вірмен, караїмів та ін. Унікальність цього періоду для українців полягає в тому, що попри всі жахи і трагедії війн вони змогли дати світові чудові зразки українського бароко та філософію Григорія Сковороди, Пересопницьке Євангеліє та кириличне книгодрукування, загальнодержавну освіту з вінцем у вигляді Києво-Могилянської академії та православних колегіумів. Українська земля подарувала людству постаті, які належать до загальноєвропейського культурного пантеону – Юрія Котермака (Юрія Дрогобича), Петра Могилу, Станіслава Оріховського, Івана Федорова та інших.

Зараз, у рік 30-ї річниці відновлення Української Незалежності, 25-річчя ухвалення Конституції України ми згадуємо про здобутки Ранньомодерної доби – демократичні засади козацької держави Богдана Хмельницького, «Конституцію» Пилипа Орлика, європейське коріння української культури та освіти.

Разом із тим, відзначення цих важливих дат дає привід замислитися над уроками трагічних сторінок української історії Ранньомодерної доби. Ми маємо пам'ятати тяжкі наслідки розбрата козацької старшини у часи Руїни, втрату української ідентичності політичною елітою країни наприкінці XVIII ст., важку людську ціну релігійної та етнічної нетерпимості.

У 2021/2022 навчальному році учні 10-11 класів продовжать вивчати курси «Історія України» та «Всесвітня історія». Частина старшокласників продовжить навчатися за програмою інтегрованого курсу «Історія: Україна і світ», який запроваджено в навчальний процес у 2018 році.

Як і в попередні роки, у старших класах вивчення історії спрямоване на формування вміння інтерпретувати історію України як частину світового політичного, економічного, соціального та культурного простору, пояснювати й аналізувати взаємодію української та світової історії, навчити старшокласників виокремлювати й аналізувати виклики, які поставали й постають перед державами, народами, суспільством упродовж ХХ і на початку ХХІ століття. У цілому курси спрямовано на реалізацію зasad компетентнісно орієнтованого навчання історії, зокрема розвиток та удосконалення критичного й творчого мислення.

Під час викладання історії в старших класах важливо підпорядковувати навчальні завдання актуалізації змістових ліній, які формують ціннісні та світоглядні орієнтації учнівства, як-то інформаційне середовище, екологічна безпека та сталій розвиток, громадянська відповідальність, підприємливість та фінансова грамотність, здоров'я та безпека, цінності й моральність, культурна самосвідомість.

Принципово важливо не тільки включати історію України у світовий, насамперед європейський історичний та політичний контекст, але й показувати, як Україна цей контекст творила і творить.

Важливо зорієнтувати старшокласників на результативну діяльність, зокрема дослідницько-пошукову і творчу роботу.

У 10–11-х класах навчальна програма з історії України та всесвітньої рекомендує проведення практичних занять, виконання навчальних проектів, написання есе. В інтегрованому курсі «Історія: Україна і світ» виконання учнями/ученицями вказаних видів робіт є обов'язковим компонентом навчально-пізнавальної діяльності на уроці.

У програмі курсу доожної теми подано орієнтовну тематику практичних занять, навчальних проектів і/або есе. Вони мають на меті

спонукати учнів/учениць до занять історичною біографістикою, створення портретів історичних особистостей, підтримувати інтерес до родинних історій, формувати вміння шукати інформацію і працювати в групах. Проєкти й есе можуть виконуватися за вибором як учителя, так і учнів/учениць, як у класі, так і вдома, але з обговоренням результатів на уроці.

Учитель може самостійно планувати навчальну роботу, вибудувати власний алгоритм роботи з учнями, зокрема акцентувати на певних навчальних цілях, змістових елементах, розширювати коло історичних діячів, змінювати послідовність вивчення матеріалу в межах розділів, додавати матеріал з історії рідного краю, доповнювати тематику практичних занять, творчих робіт тощо. Для практичного заняття, проекту, есе учитель може обрати іншу тему, розробити пізнавальні завдання, що ґрунтуються на самостійно підібраній джерельній базі. Пропоновані учням завдання мають бути аналітичними, зорієнтованими на очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності, сприяти освоєнню учнями ключових компетентностей, формуванню розуміння зв'язку між минулим і сучасністю.

У програмі інтегрованого курсу немає розподілу навчальних годин за розділами. У межах загальної річної кількості годин учитель самостійно визначає час для роботи над кожним розділом програми, дбаючи при тому про досягнення повноти завдань, що визначені як очікувані результати учіння. Слід урахувати, що програма курсу спрямована на те, аби учні могли досягти навчальних цілей на основі опрацювання менших обсягів інформації (за рахунок внутрішньої й зовнішньої інтеграції). Плануючи курс, доцільно виділити навчальний час (у межах уроку, окремими уроками) на вивчення історії рідного краю.

З метою збереження у ментальній свідомості українських учнів історію тимчасово окупованих територій та на виконання Стратегії деокупації та реінтеграції тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя акцентувати, під час вивчення тем, присвячених економічному, культурному та релігійному розвитку українських земель, питання історичної та культурної єдності українських територій. Зокрема, включення тем історичного розвитку Кримського півострову та тимчасово окупованих територій Сходу України в розділи дотичних тем та тем пов'язаних з історією рідного краю.

Сьогодні на уроках історії вчителі послуговуються розмаїттям інформаційних ресурсів. Візуальні історичні джерела, аудіо-, відео-, електронні (он- чи офлайн) матеріали та засоби навчання, соціальні мережі, беззаперечно, зацікавлюють і мотивують до навчання, підвищують його якість.

27 листопада 2021 р. (традиційно – у четверту суботу листопада) в Україні відзначається День пам'яті жертв Голодомору.

Відзначаючи роковини Голодомору 1932 – 1933 рр. – геноциду українського народу, особливу увагу слід приділити набуттю учнями конкретно-історичних знань та осмисленню обставин виникнення, перебігу та наслідків сталінської політики творення голоду.

Важливим є також поєднання класних та позакласних заходів для активізації потенціалу педагогіки партнерства, поєднання зусиль вчителів-батьків-дітей для кращого осмислення й передачі пам'яті про голод-геноцид з погляду виховання усвідомлення цінності власної держави, демократичних свобод, а також соціальної активності та відповідальності.

Навчальні заклади у 2021/2022 навчальному році можуть долучитися до Всеукраїнського конкурсу учнівських робіт імені Лідії Коваленко і Володимира Маняка. Його вже традиційно проводитиме Інститут історії України НАН України у співпраці з Міністерством освіти і науки України, за підтримки Науково-освітнього консорціуму вивчення Голодомору (HREC) при Канадському інституті українських студій Альбертського університету.

29 вересня 2021 року в Україні відзначатимуться **80-і роковини трагедії Бабиного Яру** – загальноєвропейського та українського символу Голокосту. Бабин Яр є також місцем пам'яті усіх жертв нацистського окупаційного режиму – ромів, радянських військовополонених, душевнохворих, членів українського націоналістичного та комуністичного підпілля. «Непам'ять» жертв Бабиного Яру за радянської доби була складовою політики руйнації української історичної пам'яті та національної самосвідомості, – тих напрямків антиукраїнської ідеологічної боротьби, які й сьогодні використовуються у гібридній війні проти України.

Відповідно до Указу Президента України від 15.12.2020 №567 «Про заходи у зв'язку з 80-ми роковинами трагедії Бабиного Яру та додаткові заходи щодо подальшого розвитку Національного історико-меморіального заповідника Бабин Яр» Міністерство освіти і науки України у співробітництві з Українським інститутом національної пам'яті, Національним історико-меморіальним заповідником «Бабин Яр», благодійною організацією «Благодійний фонд Меморіал Голокосту «Бабин Яр», Українським інститутом вивчення Голокосту «Ткума» та іншими партнерами планує провести у навчальних закладах такі заходи:

- **29-30 вересня 2021 р - загальнонаціональний урок пам'яті, приурочений до 80-х роковин трагедії в Бабиному Яру;**

- конкурс творчих робіт учнів, вчителів, студентів та аспірантів «Уроки війни та Голокосту – уроки толерантності», родинних історій війни;

- тематичні уроки, лекції, бесіди, виставки, експозиції, інших заходів про трагічні події у Бабиному Яру (зокрема, з використанням онлайн-формату);

- педагогічну конференцію «Уроки Голокосту»; міжнародну наукову конференцію (вебконференцію), присвячену роковинам трагедії Бабиного Яру та увічненню пам'яті її жертв, та ін.

Врахування гірких уроків минулого має уbezпечити від їх повторення у майбутньому. А усвідомлення цінності толерантності, свободи особистості, поваги до іншого, неприйняття будь-яких форм дискримінації та ксенофобії є запорукою успішної України в майбутньому.

27 січня 2022 р. в Україні та світі, відповідно до Резолюції Генеральної асамблеї ООН 2012 року, відзначається Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту (саме в цей день у 1945 р. війська 1-го Українського фронту увійшли до нацистського табору смерті Аушвіц, який став символом Голокосту та інших нацистських злочинів).

Вивчення історії Голокосту здійснюється, за рекомендаціями Ради Європи та інших міжнародних організацій, як складова української, європейської та світової історії. Це забезпечується на уроках з історії України та всесвітньої історії, а також у позакласній та позашкільній роботі. Зокрема, Міністерством освіти і науки України затверджені Програми для факультативних, спеціальних курсів, курсів за вибором з історії Голокосту.

У рамках реалізації спільного проекту Яд Вашем та Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума» за підтримки Міністерства освіти і науки України «Вивчення Голокосту для формування атмосфери толерантності» вчителі, методисти, а також учні закладів загальної середньої освіти можуть брати участь у всеукраїнських та міжнародних семінарах з історії Голокосту; пересувних (мобільних) освітньо-музейних виставках; конкурсах творчих робіт «Уроки війни та Голокосту – уроки толерантності»; міжнародних молодіжних проектах «Ковчег», «Оливкове дерево» та інших. Додаткова інформація щодо зазначених заходів міститься на сайті Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума».

26 лютого з метою вшанування мужності і героїзму громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території — в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, в Україні відзначатиметься День спротиву окупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя. 26 лютого 2014 року в місті Сімферополі відбувся мітинг на підтримку терitorіальної цілісності України за участю кримських татар, українців та представників інших національностей. (Указ Президента України №58/2020 <https://www.president.gov.ua/documents/582020-32537>).

18 травня 2022 р., відзначатимуться 78-і роковини депортациї кримських татар та інших народів Криму – болгар, вірмен, греків, італійців, німців, ромів (чингине). 18 травня 1944 року розпочалася радянська операція з депортациї кримських татар. Цей день відзначають також як День боротьби за права кримськотатарського народу.

При відзначенні пам'ятних дат вчителям у нагоді стануть методичні розробки вчителів: “18.05. Право на пам’ять” <http://almenda.org/category/materials/konkurs-pravo-na-pamyat/>

[«Крим: 5 років окупації: право на спротив»](http://almenda.org/category/materials/metodichni-rozrobki-konkursu-krim-5-rokiv-okupaci%D1%97-pravo-na-sprotiv/) (лист МОН № 4/3296-19 від 21.11.2019 р.) <https://www.bilgi.in.ua/useful-materials/facere-officiis-ut-aut-deserunt-copy/?fbclid=IwAR1CKaqnQ1WtAvFjIlGItvVRS9LQ4siYnMVkUOYLxWxw4dZ1by1PnY1YUfw>

[Історія Криму та кримськотатарського народу навчальний посібник](https://www.bilgi.in.ua/useful-materials/facere-officiis-ut-aut-deserunt-copy/?fbclid=IwAR1CKaqnQ1WtAvFjIlGItvVRS9LQ4siYnMVkUOYLxWxw4dZ1by1PnY1YUfw) <https://www.bilgi.in.ua/useful-materials/facere-officiis-ut-aut-deserunt-copy/?fbclid=IwAR1CKaqnQ1WtAvFjIlGItvVRS9LQ4siYnMVkUOYLxWxw4dZ1by1PnY1YUfw>

[“Крим - Судети ХХ ст”](https://helsinki.org.ua/wp-content/uploads/2018/03/CRYM_SUDETY.pdf) https://helsinki.org.ua/wp-content/uploads/2018/03/CRYM_SUDETY.pdf

При вивченні історії України та громадянської освіти Міністерство рекомендує використовувати посібники «Нариси із історії Криму. Додаткові матеріали для вчителя історії (7 та 8 кл.)», «Історія Криму першої половини ХХ ст. Нариси» / Цалик С.М., Мокрогуз О.П., Волошенюк О.В. / За редакцією Волошенюк О. В., Іванова В.Ф. — Київ: АУП, ЦВП, 2019. — 71 с.; Нариси з історії Криму у ХХ ст.: 1939–1990 рр.: додатковий матеріал для вчителів для 10 класу загальної середньої освіти. Навчально-методичний посібник / Цалик С. М., Мокрогуз О. П., Волошенюк О. В. / За редакцією Волошенюк О. В., Євтушенко Р. І. — Київ: Академія української преси, Центр вільної преси, 2021. — 71 с.

Першим посеред низки аргументів, якими Росія виправдовує анексію Криму є нібіто приналежність півострова до етнічних «слов'янських земель». Зазначені посібники містять матеріали до уроків історії та громадянської освіти і показують, як провадилася цілеспрямована політика Російської імперії та СРСР, спрямована на створення несприятливих умов для кримськотатарського населення, і навпаки, – сприятливих для росіян. Посібники пропонують низку завдань з формування навичок верифікації джерел, зокрема візуальних, і критичного мислення.

Публікація доступна за таким посиланням
<https://www.aup.com.ua/dodatkovi-materiali-do-urokiv-istori/>,
<https://www.aup.com.ua/istoriya-krimu-pershoi-polovini-khkh-st-na/>, ,
<https://www.aup.com.ua/19786-2/>

Посібник для вчителя «Українська історія в кінофільмах» / Волошенюк О.В, Мокрогуз О.П., Новікова Л. Є., Тримбач С. В, Черков Г. А. Цей посібник для вчителів, які викладають історію та медіаграмотність. Звернення до українських кінотекстів дозволить популяризувати кінематографічну грамотність та через призму мистецьких творів, продискутувати про конфліктні ситуації і складні соціальні процеси в Україні. Конспекти занять також можуть бути використані під час вивчення курсів за вибором, факультативних курсів, виховних годин, занять гуртків юних істориків, журналістів тощо. Завантажити можна за покликанням: <https://www.aup.com.ua/ukrainska-istoriya-v-kinofilmakh-pos/>

Посібник «Освітні практики із запобігання інфодемії, або Як не ізолюватися від правди» <https://www.aup.com.ua/osvitni-praktiki-iz-zapobigannya-info/> та відповідний відеокурс був розроблений Академією української преси та ГО «Інтерньюз-Україна» у партнерстві з МОН як освіті

відповідь на інфодемію – поширення недостовірної та неточної інформації щодо COVID-19. Посеред інших розроблена лекція з історії та громадянської освіти: <https://medialiteracy.org.ua/videokurs-osvitni-praktyky/>

Впродовж кількох останніх років в Україні реалізується проект IREX «Вивчай та розрізняй: інфо-медійна грамотність», що спрямований на

Впродовж кількох останніх років в Україні реалізується проект IREX «Вивчай та розрізняй: інфо-медійна грамотність», що спрямований на розвиток критичного сприйняття інформації. Інфомедійна грамотність розглядається як комплекс знань, умінь та навичок, які можна і треба розвивати не окремим предметом, а в межах фактично кожного предмета і будь-якої теми. Зокрема це стосується історії України та всесвітньої історії. Історія має величезний простір для інтеграції у кількох напрямах. По-перше, це розвиток вміння працювати з джерелами і першоджерелами інформації, розуміння, якому джерелу можна довіряти, вміння ефективно шукати і перевіряти інформацію. Це базове вміння, яке тим не менш, може викликати труднощі у будь-якому віці, не лише у підлітків, через засилля інформації сьогодні. В рамках вправ IREX учні шукають і аналізують інформацію про історичні постаті, події, і розуміють, чому далеко не кожен сайт у видачі Google може бути достовірним. По-друге, вправи в межах історії допомагають розвивати вміння розпізнавати маніпуляції, адже історія сьогодні часто використовується для дезінформації і пропаганди, історичні факти можуть перекручуватись свідомо чи несвідомо. Як не потрапити на гачок такої неправдивої інформації і завжди спиратись на факти – це те, чому учні навчаються. По-третє, велика частина вправ з історії спрямована на аналіз історичних візуальних джерела: карикатур, плакатів, листівок – учні аналізують символи та образи, і як вони можуть застосовуватись так само і сьогодні. Серед інших матеріалів рекомендовані конкретні кейси із наслідками вживання мови ворожнечі, оскільки деякі політики чи лідери думок часто застосовують мову ворожнечі та «навішування ярликів» для поляризації суспільства, нагнітання емоцій та протиріч, зокрема у соціальних мережах. Тож одержані знання допомагають учням розпізнавати таку лексику в інформаційному середовищі, не потрапляти під її вплив, і приймати рішення, ґрунтуючись на якісній інформації в першу чергу.

Загалом, матеріали проекту допомагають вчителям краще розкрити навчальні теми, передбачені навчальними програмами. Використання інтерактивних методик та додаткових вправ із використанням різних сучасних методів роботи, допомагають зацікавити учнів, залучити в навчальний процес і розвинути не тільки знання теми, але й навички аналізу, критичного мислення, медіаграмотності, тощо. Також, під час виконання розроблених вправ, учні вчаться презентувати, працювати в групах, створювати плакати, схеми та розвивають інші практичні навички, які будуть корисними їм у майбутньому навченні та роботі. Матеріали, розроблені в рамках проекту, розміщені на сайті МОН.

Міністерством рекомендовано посібник «НАТО — сила, що захищає мирних громадян». Він створений задля того, щоб зробити натознавство

елементом викладання історії, політології та громадянської освіти в закладах загальної середньої освіти. Посібник має діалогічно-практичну спрямованість, може використовуватись під час перепідготовки вчителів. Вправи і завдання посібника можуть бути використані як під час вивчення курсу за вибором, так і під час проведення виховних годин, занять гуртків юних істориків і журналістів <http://natodef.gromadosvita.org.ua/downloads/nato-defender.pdf> <http://natodef.gromadosvita.org.ua/index.html>

З метою набуття школярами історичної та інших компетентностей, відповідно до державних вимог до загальноосвітньої підготовки учнів, окрім структурною складовою програми вперше стають спеціальні уроки – практичні заняття. Під час практичного заняття вчитель виступає як консультант у процесі самостійної роботи учнів, надаючи їм необхідну допомогу відповідно до віку та пізнавальних можливостей. Питання порядку проведення практичних занять та оцінювання їхніх результатів залишається в компетенції вчителя.

З історії не передбачено обов'язкових письмових узагальнювальних чи контрольних робіт. Формати (усні, письмові, електронні, комбіновані) завдань для уроків узагальнення та/або тематичного контролю учителі обирають на власний розсуд.

Оцінювання досягнень навчальної діяльності здобувачів освіти на уроці узагальнення відбувається на розсуд педагогічних працівників. На уроці тематичного контролю оцінюються результати виконання завдань усіх присутніх учнів. Виставлені бали за такі уроки допомагають визначити перебіг динаміки пізнавальної діяльності учнів та об'єктивно здійснювати тематичні, а згодом і семестрові оцінювання. При виставленні тематичної оцінки враховуються всі види навчальної діяльності, що підлягали оцінюванню протягом вивчення теми.

Компетентнісно орієнтована концепція навчання покликана змістити наголоси у співвідношенні навчання й учіння. Зокрема, для учнів/учениць процес засвоєння і запам'ятовування знань має поступитися місцем діяльнісному пізнанню і завершуватися (у закладі загальної середньої освіти) не стільки обсягом здобутих, завчених знань, скільки сформованими уміннями, навичками, досвідом, ставленням.

Для належної організації навчання історії та відзначення віхових подій учителі/учительки можуть скористатися офіційними Інтернет-сторінками державних установ, громадських організацій та інституцій. Це зокрема:

Український інститут національної пам'яті <https://uinp.gov.ua>;

Інститут історії України НАН України <http://history.org.ua>;

Громадський проект «ЛІКБЕЗ. Історичний фронт» <http://likbez.org.ua>;

Історична правда <https://istpravda.com.ua>;

Україна Incognita <http://incognita.day.kyiv.ua>;

Електронний архів українського визвольного руху <http://avr.org.ua>

Правознавство

Правознавство як навчальний предмет сприяє особистісному розвитку і творчій самореалізації кожного учня через визнання загальнолюдських цінностей, здатність розуміти й оцінювати правові явища та процеси, формування критичного мислення, аналіз життєвих ситуацій відповідно до чинних правових норм.

У 2021/2022 навчальному році чинними є навчальні програми:

«Основи правознавства. 9 клас» (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804). Програму розміщено на офіційному вебсайті Міністерства за покликанням (<https://goo.gl/GDh9gC>)

«Правознавство (профільний рівень).10-11 класи» (наказ Міністерства освіти і науки України від 14.07.2016 № 826 і наказ Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407). Програму розміщено на офіційному вебсайті Міністерства за покликанням (<https://goo.gl/fwh2BR>)

Навчальні програми конкретизують зміст та вимоги до загальноосвітньої підготовки учнів/учениць із навчального предмета «Правознавство».

Правознавство є тим навчальним предметом, засобами якого забезпечується законодавче і практичне підґрунтя впровадження наскрізних змістових ліній, які інтегрують ключові і загальнопредметні компетентності. Концепція наскрізної лінії «Громадянська відповіальність» є стрижнем навчальної програми «Правознавство». Саме засобами цієї навчальної дисципліни формуються загальнолюдські цінності, як то свобода, демократія, гідність людини, верховенство права, права людини і основоположні свободи та інші.

У процесі вивчення правознавства особливу увагу варто приділити правам людини як наскрізному компоненту всіх навчальних дисциплін. Так, відповідно до Указу Президента України №119 “Про Національну стратегію у сфері прав людини” від 24 березня 2021 року зміст освіти повинен включати формування в учасників освітнього процесу поваги до прав людини, її гідності, зasad демократії, ненасильницької культури та культури добroчесності. Важливо забезпечити формування цінностей та світогляду здобувачів освіти як невід’ємних складових компетентнісного підходу, а також імплементувати положення Всесвітньої програми освіти у сфері прав людини та Хартії Ради Європи з освіти для демократичного громадянства і освіти в галузі прав людини.

Освіта відіграє ключову роль у формуванні культури демократії. Комpetентними європейськими організаціями, зокрема Радою Європи, розробляються і впроваджуються базові документи для забезпечення сталості демократичних процесів у суспільстві. Одним з таких документів є, власне, Хартія Ради Європи з освіти для демократичного громадянства й освіти з прав людини, про яку зазначалося вище.

В основу предмета «Правознавство» покладено компетентнісний підхід, що корелюється з основними ключовими компетентностями, визначеними Концепцією Нової української школи.

Показником рівня освіченості за курсом правознавства є правова предметна компетентність учнів. Правова компетентність – це сукупність набутих учнями правових знань, предметних умінь, сприйняття та розуміння важливості загальнолюдських цінностей, ставлень.

Складниками правової предметної компетентності є:

- інформаційна компетенція: уміння учнів працювати з правовими джерелами; користуватись підручником, довідковою літературою, мережею Інтернет та онлайн ресурсами для самостійного пошуку правової інформації; користуватися зразками юридичних документів; виявляти розуміння сучасних правових ідей, принципів та поглядів про стандарти та механізми захисту прав людини і основоположних свобод;

- логічна компетенція: уміння учнів пояснювати зміст основних правових явищ, процесів і понять та їх суспільну обумовленість; виокремлювати юридично значущі факти у сфері захисту конституційних прав і свобод людини та громадянина, і надавати їм правову оцінку; визначати причиново-наслідкові зв'язки певних правових явищ та процесів;

- діяльнісно-процесуальна компетенція: уміння учнів використовувати правові знання для захисту своїх прав та інтересів, утримання від посягання на права та інтереси інших осіб, готовності брати участь у вирішенні суспільно-значущих проблем, зокрема захисті навколошнього природного середовища тощо; аналізувати різного роду життєві ситуації з точки зору їх регулювання нормами права, розпізнавати прояви правопорушень проти прав людини і основоположних свобод, уміти диференціювати такі правопорушення і розуміти правові наслідки за їх вчинення; здійснювати усвідомлений вибір моделі власної поведінки на підставі норм Конституції України й основних положень цивільного, сімейного і трудового законодавства; визначати підстави для юридичної відповідальності за власну поведінку;

- аксіологічна компетенція: уміння висловлювати власні оціночні судження, оперуючи такими категоріями як право, мораль, демократія, свобода, гідність, відповідальність, права людини; формулювати аргументовану думку щодо вирішення суспільних проблем правовими засобами.

У контексті формування інформаційної компетенції та зміцнення безпечної поведінки учнів та учениць в Інтернеті помічними ресурсами будуть посібники, розроблені чи перекладені українською мовою за сприяння Координатора проектів ОБСЄ в Україні, а саме:

- “Онлайк” – друге оновлене видання навчально-методичного посібника «Керівництво із соціальнопедагогічного супроводу формування безпечної поведінки підлітків в інтернеті». Перше видання схвалила для використання в закладах освіти комісія з інформатизації закладів освіти Науково-методичної ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України (Лист

ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» № 21.1/12-Г-761 від 09.11.2017).
Доступний за посиланням:
<https://www.osce.org/files/f/documents/0/f/483533.pdf>

- “Інтернет, який ми хочемо – посібник для учителів” (The Web We Want). Доступний за посиланням:
http://www.webwewant.eu/documents/10180/973204/Handbook_teachers_lesson_plans_all_UA.pdf/87b2bd1c-bcab-4701-8017-19dff1887003
- “Інтернет, який ми хочемо – посібник для підлітків” (The Web We Want). Доступний за посиланням:
http://www.webwewant.eu/documents/10180/945868/WebWeWant_youthUA.pdf/b5d8c012-ff53-40d0-967e-e0dc32ffcb22

Курс «Основи правознавства» вивчається у **9 класі впродовж одного навчального року в обсязі 1 година на тиждень (35 годин)**. Зміст навчального предмета відповідає віковим особливостям учнів і сучасним освітнім викликам.

У типовій освітній програмі для вивчення **профільного рівня** предмета «Правознавство» для **10-11 класів передбачено 3 години на тиждень (105 годин на рік)**.

У програмі профільного рівня відсутній розподіл навчальних годин за розділами. У межах загальної річної кількості годин учитель самостійно визначає час для роботи над кожним розділом, темою програми, дбаючи про досягнення очікуваних результатів.

Окремою структурною складовою програм є практичні заняття, які сприяють формуванню в учнівства вміння практичного застосування окремих положень законодавства. Кожне практичне заняття є тематичним і має певне змістове наповнення відповідно до контексту конкретної теми.

На практичних заняттях доцільно використовувати дослідницькі методи та метод проблемного викладу. Відповідно до сучасних підходів учитель не сам пропонує проблему, а визначає її спільно з учнями. Також спільно потрібно виробити критерії оцінювання роботи. Під час цих уроків діяльністю учителя є організація процесу та сприяння, допомага молоді під час розв'язання проблем.

Серед інформаційних ресурсів для проведення практичних завдань, зокрема з акцентом на права людини, потрібно використовувати напрацювання міжнародних організацій, таких як ООН, Рада Європи та ОБСЄ, які розміщено у відкритому доступі у мережі Інтернет. Особливу увагу варто приділити **“Керівним принципам освіти в галузі прав людини для систем середньої школи”**, що розроблені Бюро демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ та містять конкретні рекомендації для впровадження освіти з прав людини у ЗСО. Документ доступний за посиланням: <http://www.osce.org/odihr/93969>

Для посилення практико-орієнтованої складової, розробки та проведення практичних вправ з прав людини помічним буде посібник, розроблений Бюро демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ спільно з Радою Європи, Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини та

ЮНЕСКО “Освіта у сфері прав людини у шкільній системі Європи, Центральної Азії та Північної Америки: збірник прикладів успішних практик”. Посібник доступний за посиланням: <http://www.osce.org/ru/odihr/102230?download=true>.

Також помічним буде переглянути та оновлене видання посібника з освіти з прав людини за участю молоді “Компас”. Посібник виданий у межах проекту Ради Європи [«Молодь за демократію в Україні»](#), що реалізується у межах Плану дій Ради Європи для України на 2018–2022 роки та ґрунтуються на попередньому досвіді та продуктивній двосторонній співпраці Ради Європи та Міністерства молоді та спорту України у межах Рамкової програми співробітництва в галузі молодіжної політики між Радою Європи та Міністерством молоді та спорту України на 2016-2020 роки. Посібник доступний за посиланням: <https://www.coe.int/uk/web/compass>

Оцінювання є невід’ємною частиною процесу навчання. Основною метою оцінювання учнів є не перевірка і контроль, а забезпечення зворотного зв’язку вчителя з учнями. Тому в організації щоденного освітнього процесу потрібно застосовувати не тільки поточне, а і формувальне оцінювання (тобто оцінювання для навчання), яке передбачає надання учням підтримки, коригує засоби та методи навчання у випадку виявлення їх неефективності, визначає подальші цілі.

Формувальне оцінювання, метою якого є відстеження особистісного розвитку учнів, процесу опанування ними навчального досвіду як основи компетентності, забезпечення індивідуальної траєкторії розвитку особистості, є невід’ємним складником процесу та здійснюється постійно. Серед шляхів формувального оцінювання вчитель може організовувати самооцінювання та взаємооцінювання учнями успішності роботи.

Крім вище зазначених видів оцінювання вчитель застосовує підсумкове оцінювання (тематичне, семестрове та річне). Підсумкова оцінка за семестр виставляється з урахуванням результатів тематичного оцінювання.

Невід’ємною складовою роботи вчителя правознавства є постійний моніторинг нових сучасних концепцій у розвитку теорії права, стандартів захисту прав людини, відхід від прив’язки до законодавства та навчання учнів та учениць основним принципам, доктринах та інститутам, в основі яких покладені права та основоположні свободи людини.:

У 2021/2022 навчальному році при викладанні курсу «Правознавство» у 9 класі необхідно враховувати зміни до законодавства України, що стосуються питань навчальної програми, присвячених основам конституційного, цивільного, трудового, сімейного, адміністративного та кримінального права. Особливо слід детально ознайомитися із нормами Закону України «Про всеукраїнський референдум» №1135-IX від 26.01.2021.

При викладанні курсу «Правознавство» (профільний рівень) в 10-11 класах додатково слід здійснювати моніторинг законодавчих змін до публічного і приватного права. Відповідно варто звернути увагу на норми

законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення виборчого законодавства» №805-IX від 16.07.2020, «Про внесення зміни до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо територіальної юрисдикції місцевих судів на території України до прийняття закону щодо зміни системи місцевих судів на території України у зв'язку з утворенням (ліквідацією) районів» №950-IX від 03.11.2020, «Про внесення змін до деяких законів України щодо впорядкування окремих питань організації та діяльності органів місцевого самоврядування і районних державних адміністрацій» №1009-IX від 17.11.2020, «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обліку трудової діяльності працівника в електронній формі» №1217-IX від 05.02.2021 (щодо запровадження електронної трудової книжки), «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення рівних можливостей матері та батька у догляді за дитиною» №1401-IX від 15.04.2021.

Важливим аспектом викладання курсу «Правознавство» в 11 класі є врахування законодавчих змін у сфері проведення земельно-правової реформи в Україні. 1 липня 2021 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення» №552-IX від 31.03.2020, яким передбачено зміни до Земельного кодексу України щодо запровадження правових основ обігу земель сільськогосподарського призначення та скасування мораторію на продаж зазначеної категорії земель. Зокрема, змінюється порядок набуття права власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення, заборонено відчужувати земельні частки (паї), земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної і комунальної власності, відчужувати та змінювати цільове призначення земельних ділянок сільськогосподарського призначення приватної власності, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв), розташованих на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, крім передачі їх у спадщину. Іноземцям, особам без громадянства та юридичним особам заборонено набувати частки у статутному (складеному) капіталі, акції, паї, членство у юридичних особах (крім як у статутному (складеному) капіталі банків), які є власниками земель сільськогосподарського призначення. Це положення втратить чинність за умови та з дня схвалення на референдумі рішення про набуття права власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення іноземцями, особами без громадянства, юридичними особами, створеними і зареєстрованими за законодавством України, учасниками (засновниками) або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, які не є громадянами України.

У контексті проведення земельно-правової реформи необхідно зазначити про Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дегрегуляції у сфері земельних

відносин» №1423-IX від 28.04.2021 в частині зміни положень щодо цільового призначення земельних ділянок приватної власності, права користування (оренди, емфітевзису, суперфіцію) земельними ділянками, врегулювання переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, зміни правил проведення земельних торгів, оновлення порядку припинення права користування земельними ділянками, що використовуються з порушенням земельного законодавства.

При викладанні тем, присвячених правоохранним органам, звертаємо увагу на законодавчу ініціативу щодо створення Бюро економічної безпеки України як центрального органу виконавчої влади, на який покладено завдання щодо протидії правопорушенням, що посягають на функціонування економіки держави (Закон України «Про Бюро економічної безпеки України» №1150-IX від 28.01.2021).

При проведенні правової виховної роботи серед учнівської молоді у закладах ЗСО варто використовувати положення Закону України «Про основні засади молодіжної політики» №1414 від 27.04.2021

Для наскрізного викладання прав людини у межах курсу «Основи правознавства» для 9 класу та профільного рівня предмета «Правознавство» для 10-11 класів важливо підтримувати рівень компетенцій у цій царині. Помічним у цьому контексті буде **онлайн-курс «Права людини в освітньому просторі»**, розроблений Координатором проектів ОБСЄ в Україні спільно зі студією онлайн освіти EdEra за підтримки Міністерства освіти і науки України та рекомендований Міністерством (лист від 20.03.2019 №1/11 -2803).

Цей курс допоможе краще зрозуміти сутність та еволюцію концепції прав людини, перелік правожної людини та особливості прав дитини, умови обмеження прав та їхнє гарантування державою, права учасників освітнього процесу, зокрема, в інтернеті, ідею навчального закладу, дружнього до дитини, стан дотримання прав у закладі освіти, а також механізми захисту прав людини в Україні.

Доступ до курсу відкритий за наступним покликанням
https://courses.ed-era.com/courses/course-v1:EDERA_OSCE+HRE101+2019/about

Зазначений курс не лише стане в нагоді вчителям під час викладання правознавства, позакласної роботи, але також може зараховуватись закладами післядипломної педагогічної освіти під час проходження вчителями курсів підвищення кваліфікації (за умови отримання сертифіката).

Невід'ємною складовою роботи вчителя правознавства є постійний моніторинг нових сучасних течій у розвитку теорії права, відхід від прив'язки до законодавства та навчання учнів та учениць основним принципам, доктринах та інститутам. Помічним у цьому контексті буде ознайомлення з новітніми підручниками у цій сфері, розробленими за сприяння Координатора проектів ОБСЄ в Україні, зокрема:

- “**Конституційне право**” за редакцією проф. М.І. Козюбri
https://www.osce.org/files/f/documents/9/d/489959_0.pdf

- “Загальна теорія права” за редакцією проф. М.І. Козюбри
<https://www.osce.org/files/f/documents/8/f/283756.pdf>

В умовах війни вкрай актуальним є вивчення курсу за вибором «Міжнародне гуманітарне право» (для учнів 10 (11) класів закладів загальної середньої освіти). Програма зазначеного курсу рекомендована Міністерством (лист від 02.07.2018 № 22.1/12-Г-470). Вивчення курсу сприятиме виробленню в учнів стійкої зацікавленості проблемами міжнародного гуманітарного права, формування вміння використовувати гуманістичні цінності, як базові в повсякденному житті і в подальшій професійній діяльності; вести діалог, спілкуватися з носіями різних культур і цінностей; культуру ненасильницьких відносин, здатність аналізувати свої погляди тощо. Також надзвичайно важливим є формування громадсько активних та відповідальних молодих людей, здатних дотримуватися норм гуманітарного права і принципів поваги до життя і людської гідності, захищати і розвивати їх у майбутніх сферах своєї діяльності. Школярі мають розуміти причини появи тимчасово переміщених осіб, біженців, складнощі їхнього життя тощо.

Українською Гельсінською спілкою з прав людини та Національним Товариством Червоного Хреста в Україні за підтримки МОН розроблено посібник та онлайн курс "Вивчаючи міжнародне гуманітарне право". Курс покликаний сприяти формуванню у молоді громадянської компетентності через опанування комплексом знань, вмінь і ставлень, які просувають ідею людяності і формують запит щодо зменшення насильства під час збройного конфлікту, нетерпимого ставлення до воєнних злочинів, подолання безкарності та постконфліктного врегулювання і впровадження перехідного правосуддя. Головна мета пропонованого курсу – надати старшокласникам первинні знання щодо природи та змісту міжнародного гуманітарного права і показати його нерозривний зв’язок із правами людини та цінностями сучасної цивілізації, ознайомити з діяльністю міжнародних гуманітарних організацій, а також Червоного Хреста в Україні, мотивуючи підлітків до глибшого розуміння понять людяності, гуманізму, справедливості та миру. Зміст пропонує достатньо історичної та правової інформації щодо основ міжнародного гуманітарного права та його ключових принципів – гуманності, розрізнення, пропорційності (сумірності), прийняття запобіжних заходів під час нападу, заборони заподіяння надмірних ушкоджень і зайвих страждань. Розрахований курс на 17 навчальних годин, місить десять тем/модулів, має вступ та урок узагальнення. Тривалість вивченняожної теми подається як орієнтовна. Вчитель може самостійно здійснювати планування освітнього процесу в залежності від поставлених завдань, наявності навчального часу та особливостей учнівського колективу. Може вивчатися як курс за вибором у старшій школі, поглиблений модуль у курсі правознавства, використовуватися як програма роботи гуртка тощо.

Основна увага під час вивчення тем курсу «Вивчаючи міжнародне гуманітарне право» має бути спрямована на розвиток соціальних та громадянських компетентностей, пов’язаних з ідеями гуманності, моралі, прав людини, верховенства права, справедливості, свободи, спроможності

діяти як відповідальні громадяни, а також комунікативних навичок, допитливості, емпатії, сприйняття ситуації невизначеності та багатозадачності, уміння конструктивно взаємодіяти з іншими.

Оцінювання навчальних досягнень учнів за результатами вивчення пропонованого змісту та навчальної діяльності пропонується за чинними критеріями оцінювання з курсу правознавства, беручи до уваги можливості формувального оцінювання.

Для розширення можливостей проведення цікавих та практичних уроків можна використовувати матеріали Освітнього центру, що 19 липня 2019 року офіційно відкрився у Верховній Раді України. Мета Освітнього центру - підвищити довіру громадян до Верховної Ради України, знайомлячи їх з роботою парламенту та депутатського корпусу. Головною цільовою аудиторією Освітнього центру Верховної Ради України є молодь, зокрема школярі та студенти.

Формати роботи центру є інтерактивні уроки щодо діяльності Верховної Ради України та основ парламентаризму; проведення зустрічей та майстер-класів з народними депутатами; розробка цікавих інформаційних та просвітницьких матеріалів.

Додаткова інформація за посиланням

https://iportal.rada.gov.ua/documents/origin_docum/2592.html

Громадянська освіта

У 2021/2022 навчальному році чинною є навчальна програма «Громадянська освіта (інтегрований курс). 10 клас» для закладів загальної середньої освіти (наказ Міністерства освіти і науки від 23.10.2017 № 1407. Програму розміщено на офіційному вебсайті Міністерства за покликанням (<https://goo.gl/fwh2BR>).

Відповідно до навчальної програми учні 10-х класів продовжать вивчати навчальний предмет «Громадянська освіта».

Зміст громадянської освіти визначається як суспільними потребами, вимогами соціальних і державних інституцій, так і інтересами особистості, її ставленням до суспільних проблем і готовністю брати участь у їх розв'язанні.

Беручи до уваги вкрай важливу державотворчу місію курсу громадянської освіти, інтегрований навчальний предмет «Громадянська освіта» спрямований саме на розвиток та соціалізацію особистості, формування її національної самосвідомості, громадянської позиції, загальної культури, світоглядних орієнтирів, критичного мислення, творчих здібностей, дослідницьких та аналітичних навичок, а також навичок життєзабезпечення та професійних якостей.

Надзвичайно важливо сформувати в молодих громадян України повагу до прав людини, плюралізму та демократії, верховенства права, виховати в них неприйняття насильства, ксенофобії, расизму, агресії, нетерпимості.

Для досягнення мети громадянської освіти учнівство насамперед потрібно ознайомити зі здобутками й розвитком демократичного суспільства у країнах світу та принципами становлення демократії в Україні.

Важливо сформувати мотивацію та основні вміння, потрібні для відповідальної участі у громадсько-політичних процесах, конструктивне ставлення молоді до суспільного життя. Юнацтво має навчитися діяти у відповідності до власних переконань і цінностей, поважаючи при цьому права й свободи інших громадян.

Громадянська освіта передбачає інтеграцію соціально-гуманітарних знань та орієнтацію на розв'язання практичних проблем. інтегративних громадянознавчих знань та має сприяти формуванню активної позиції молоді щодо реалізації ідеалів і цінностей демократії в Україні, а також створити умови для набуття учнями досвіду громадянських дій, демократичної поведінки та конструктивної взаємодії.

В основу курсу громадянської освіти покладено компетентнісний підхід, що корелюється з ключовими життєвими компетентностями, формування яких відбувається на трьох рівнях: засвоєння знань, формування ціннісних ставлень та здобуття практичного досвіду.

Відповідно до програми інтегрованого курсу та завдань громадянської освіти, навчальний процес має базуватися на основі активних та інтерактивних форм і методів роботи з учнівством. Зокрема, комунікація й взаємодія в парах і групах, організація дискусій, диспутів стимулюватимуть командну роботу, надаватимуть учням можливість для формування та розвитку вмінь і навичок аргументовано й чітко представляти власну позицію, сприймати думки інших (навички активного слухання), уміння ставити запитання одне одному, висловлюватися по черзі, сприятимуть налагодженню рівноправної взаємодії всіх учасників освітнього процесу.

Під час вивчення тем важливо передбачити аналіз актуальних суспільних проблем сьогодення, життєвих прикладів. Актуалізація вже існуючих знань та досвіду з відповідної тематики вмотивовуватиме роботу учнів, сприятиме формуванню критичного мислення, уміння орієнтуватися в складних суспільних процесах.

Проєкція програмного матеріалу на рівень місцевої громади також стане у пригоді вчителям, які викладатимуть предмет «Громадянська освіта». Зустрічі з діячами місцевих органів влади, членами громадських організацій, громадськими активістами, волонтерами, представниками засобів масової інформації, іншими цікавими людьми, які обрали активну й відповідальну громадянську позицію, екскурсії до органів влади, редакцій ЗМІ тощо активізуватимуть освітній процес, сприятимуть залученню учнів до участі у соціальних проєктах місцевих громад.

У сучасному освітньому процесі важливе значення має активне залучення учнів старших класів до використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). За допомогою ІКТ учні мають можливості розширити коло спілкування, ознайомитися із додатковою інформацією, брати участь у дискусіях, зокрема відвідуючи форуми, чати, блоги, урізноманітнити процес навчання за допомогою онлайн завдань, навчальних ігор, квестів тощо.

Практичні завдання передусім передбачають можливості застосування набутих учнями знань та навичок у практичній площині. Юнацтво може, наприклад, започаткувати й розробити проект, підготувати плакат, лепбук, скласти петицію, написати листа-звернення, допомогти тим, хто цього потребує, взяти участь у соціально значущих акціях громади тощо.

Зміст програми з громадянської освіти не містить уроків узагальнення і тематичного контролю. Тому вчитель може (за необхідності) планувати такі уроки на свій розсуд, оскільки програма не містить розподілу навчального матеріалу за годинами.

Громадянську освіту в закладах загальної середньої освіти не варто обмежувати навчанням у класі. Зміст такої освіти передбачає наскрізну реалізацію її завдань на всіх рівнях навчально-виховного процесу: навчанні, позакласній роботі, виховному середовищі навчального закладу, соціальному партнерстві з місцевою громадою та батьками й близькими молоді людьми.

Всеукраїнською Асоціацією викладачів історії та суспільних дисциплін «Нова Доба», на основі багаторічного досвіду імплементації освіти для демократичного громадянства в Україні, створено онлайн-платформу підручника з громадянської освіти для 10-класу www.citizen.in.ua

Текст онлайн підручника постійно доповнюється різними навчальними матеріалами: ілюстраціями, аудіо - та відеоматеріалами, цікавими фактами і прикладами з життя. Зокрема, на сайті www.citizen.in.ua працює онлайн курс з громадянської освіти для учнів 10 класу, котрий включає 60 інтерактивних відеоуроків від кращих вчителів громадянської освіти України. Реєстрація вчителя та його учнів на сайті створює для них можливість брати участь в опитуваннях, знайомитися із додатковими джерелами й здобувати за це додаткові бали, користуватися сервісами підсумкового оцінювання знань по кожному із семи розділів тощо.

У контексті російської інформаційної агресії особливе місце в нашому суспільстві посідає медіаграмотність. З 2015 року відбувається методологічне та кваліфікаційне забезпечення процесу упровадження медіаграмотності та методик критичного мислення до викладання суспільних дисциплін у закладі загальної середньої освіти. Для викладачів стануть в нагоді навчальна програма для учнів 8 (9) класів «Основи медіаграмотності» (пропедевтичний курс) https://www.aup.com.ua/uploads/Program_8_9_2017.pdf та посібник «Основи медіаграмотності: Навчально-методичний посібник для вчителя 8 (9) клас. Плани-конспекти уроків / За ред. В.Ф. Іванова, О.В. Волошенюк, О.П. Мокрогозу. Він містить плани-конспекти занять відповідно до тем програми «Основи медіаграмотності для 8 (9) класів», кожна з яких охоплює серію уроків. В конспектах також наведено велику кількість основних та додаткових ресурсів та матеріалів. Завантажити можна за покликанням:<https://www.aup.com.ua/book035/>

Посібник «Медіаграмотність на уроках суспільних дисциплін та електронний посібник для вчителя «Медіаграмотність та критичне мислення на уроках суспільствознавства» сприятиме набуттю медіаграмотності та

навичок критичного мислення старшокласниками під час вивчення курсу «Громадянська освіта» та інших суспільствознавчих курсів. На базі онлайн-бібліотеки з медіаосвіти АУП з вересня 2013 є портал «Медіаосвіта та медіаграмотність» (<http://www.medialiteracy.org.ua>), у тому числі з відеоархівом, з метою створення інтерактивної платформи для спілкування медіапедагогів, задля сприяння відкритості та публічності процесів у медіаосвітньому середовищі.

На порталі розміщаються новини медіаосвіти, поповнюється електронна бібліотека, календар подій, плани уроків, презентації тощо).

Аналітичні матеріали, а також дані багатьох сучасних досліджень показують, що в наш час у країні склалася ситуація, коли реально існуюче культурне розмаїття недооцінюється, а іноді сприймається як гальмо на шляху національної консолідації. Незважаючи на фактичне культурне, етнічне та конфесійне розмаїття в країні, більшість населення не бажає приймати світ у всьому його різноманітті. Протягом багатьох десятиліть формувались забобони і стереотипи до різних груп населення. Велика кількість внутрішньо переміщених осіб із Криму й Сходу країни стала ще одним викликом, що спонукає шукати дієві інструменти для адаптації та соціалізації в регіонах України людей, відмінних своїми мовними, релігійними, культурними та іншими характеристиками. Також надзвичайно актуальними є розвиток громадянської освіти й системна цілеспрямована робота по об'єднанню країни, розвитку міжрегіональних зв'язків, інтеграційних процесів і співпраці.

Відповідю на ці виклики може бути увага до регіональних особливостей й їхнє широке представлення у загальноукраїнському контексті, а також системний, інтегрований, компетентністний підходи до знайомства з оточуючим середовищем і інклузія у широкому сенсі цього слова. Формування громадянської та соціальної компетентності дітей є також важливим компонентом розвитку дитини й підготовки її до реалій життя у світі, що швидко змінюється. Саме для набуття практичних навичок й компетентностей для життя й був розроблений наскрізний інтегрований курс «Культура добросусідства». Його програми успішно пройшли апробацію й схвалені до використання. Зміст курсу є інтегрованим і, таким чином, дозволяє здобувачеві освіти побачити явища навколишнього життя в їх взаємозв'язку і взаємовпливі. Пріоритетність виховних та розвиваючих завдань через активну практичну діяльність сприятиме формуванню певних навичок і моделей поведінки, у першу чергу, спрямованих на розвиток особистості, її культурної компетентності, громадянської свідомості та відповідальності, повагу до різноманіття, набуття ціннісних орієнтирів.

Зазначені програми дозволяють широко використовувати новітні освітні технології в навчанні, стимулюють введення інноваційних форм роботи, таких як інтерактивні заняття, тренінги, дискусії, ділову гру, кейс-стаді та ін. З програмами, посібниками і методичними матеріалами «Культура добросусідства» можна ознайомитися за покликанням <http://idcir.com.ua/kultura-dobrosusidstva/metodichna-pidtrimka/> Матеріали курсу надають

можливість організації інтерактивного навчання через дистанційні форми за допомогою онлайн платформ, а також різних онлайн інструментів. Курс «Культура добросусідства» може стати важливою складовою частиною сучасної громадянської освіти дітей різного віку, а також їхніх батьків, бо дає змогу широко залучати до освітнього процесу дорослих і громаду, що також сприяє розвиткові інтеграційних процесів у суспільстві.

Навчальний курс «Культура добросусідства» може бути введений, починаючи з будь-якого класу, як спецкурс за рахунок годин варіативної частини навчальних планів (35 годин на рік), або гурткової роботи, за відсутності годин - як виховна година. Викладання курсу може здійснюватися класними керівниками – вчителями початкових класів і вчителями-предметниками, шкільними психологами, соціальними працівниками, бібліотекарами за умови проходження ними відповідної методичної підготовки.

Рекомендуємо врахувати під час проведення уроків в закладах середньої освіти та закладах професійної та професійно-технічної освіти з теми «Лобіювання інтересів та корупція» в курсі «Громадянська освіта (інтегрований курс)» наступні методичні рекомендації:

- звернення до поняття доброочесності як позитивної концепції, яка популяризує дотримання правових та етичних стандартів, замість корупції як негативного явища, яке підриває суспільний устрій;
  - звернути увагу учнів на поняттях доброочесності та доброочесної поведінки;
  - акцентувати увагу дітей на необхідності дотримання доброочесної поведінки у повсякденному житті;
- ознайомити учнів з наявними інструментами запобігання корупції та можливостями їх використання.

Для підготовки до уроків рекомендуємо використовувати інформаційні матеріали, які будуть розміщені на [сайті](#) Офісу розбудови доброочесності при Національному агентстві з питань запобігання корупції, а також [методичні рекомендації](#) до проведення антикорупційних уроків. Темою практичного заняття рекомендовано обрати створення «Кодексу доброочесності класу» з метою актуалізації та узагальнення знань учнів за темою доброочесності та запобігання корупції.

У закладах середньої освіти України впроваджується Всеукраїнська програма освіти для демократичного громадянства «Демократична школа», що розроблена Європейським Центром ім. Вергеланда, Радою Європи та Міністерством освіти і науки України. Метою програми є підтримка реформ із демократизації та децентралізації у сфері середньої освіти в Україні, впровадження освіти з демократичного громадянства та прав людини.

З метою підтримки розвитку культури демократії в школах і розвитку громадянських компетентностей програмою «Демократична школа» було розроблено такі онлайн інструменти:

- збірка інтерактивних вправ для розвитку громадянських компетентностей на різних предметах, т. зв. Тулбокс: <https://www.schools-for-democracy.org/online-resursy/toolbox>;
- інтерактивний посібник «Як побудувати демократичну школу: Інтерактивний посібник про загальношкільний підхід до формування демократичної культури школи та розвитку громадянських компетентностей»: https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+DemSchool101+2019_T3/about
  - цикл онлайн курсів ««30 кроків до нової української школи: навчаємо громадянина»: «Стартуємо до успішної школи» (https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:EWC+DS101+2020_T3/about), «Успішне вчителювання – прості рецепти на щодень» (https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:EWC+DS101+2021_T1_3/about), «Секрети успішних директора і директорки школи» (https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:EWC+DS102+2021_T1/about), «Школа та громада для дитини» (https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:EWC+DS101+2021_T1_4/about). Зазначені курси допоможуть сформувати цілісне розуміння культури демократії та надихнути на її розвиток та впровадження у закладі освіти.

Курси духовно-морального спрямування

Міністерством затверджено Типову освітню програму для закладів загальної середньої освіти II ступеня, складовою якої є навчальний план (наказ МОН від 20.04.2018 № 405). Згідно з таблицею 13 Типової освітньої програми у 5 – 6 класах може вивчатись предмет «Етика» або курси духовно-морального спрямування. Тобто предмет «Основи християнської етики» може вивчатись за рахунок інваріантної складової. У початковій школі, а також у 7 – 11 класах курси духовно-морального спрямування можуть вивчатись за рахунок варіативної складової.

Натепер Міністерством рекомендовано такі програми: «Основи християнської етики», «Християнська етика в українській культурі», «Православна культура Слобожанщини», «Біблійна історія та християнська етика», «Школа подружнього життя». Перелік розміщено на сайті Інституту модернізації змісту освіти.

Зазначені курси є дисциплінами світоглядного, культурного та освітньо-виховного спрямування. Вони не є вченням віри, не включають релігійних обрядів, не ставлять за мету залучення до певної конфесії. Викладання предметів передбачає виховання в учнів поваги до свободи совісті, релігійних та світоглядних переконань інших людей; здатності до співжиття в полікультурному та поліконфесійному українському суспільстві. Вивчення зазначених курсів в закладах загальної середньої освіти є можливим лише за умови письмової згоди батьків та за наявності підготовленого вчителя.

Відповідно до українського законодавства викладати такі курси можуть особи, які мають педагогічну освіту та документ про проходження відповідної курсової підготовки.

Викладання основ християнської етики та інших предметів духовно-морального спрямування в закладах загальної середньої освіти можливе за умови письмової згоди батьків та за наявності підготовленого вчителя. При цьому просимо враховувати ситуацію, коли не всі діти відвідують зазначені курси. У такому випадку ці заняття повинні бути в розкладі першим або останнім уроком.

Зміст курсів духовно-морального спрямування не передбачає катехізацію, неприпустимим є також нав'язування учителем дітям власних поглядів у ставленні до тих чи інших Церков, примусу дітей до молитви під час уроків, відвідування церковних служб тощо.

Предмети духовно-морального спрямування слід викладати в тісній співпраці з батьками, інформувати батьківську громадськість про особливості християнської етики, давати їм можливість відвідувати уроки і позакласні заходи з предмета.

Європейський Центр ім. Вергеланда разом із Радою Європи розробив посібник «Дороговкази. Політика і практика вивчення релігій і нерелігійних світоглядів в інтеркультурній освіті», мета якого – допомогти розробникам освітньої політики, школам, педагогічним навчальним закладам, а також усім іншим учасниками освітнього процесу втілити Рекомендації СМ/Rec(2008)12 Комітету Міністрів країн-членів Ради Європи з релігій і нерелігійних переконань в інтеркультурній освіті в життя в конкретних державних, регіональних та місцевих контекстах. Посібник доступний за посиланням: <https://www.schools-for-democracy.org/biblioteka/posibnyky-rady-yevropy-z-prav-liudyny-ta-aktyvnoi-uchasti-dlia-molodi/dorogovkazi>).

Порядок надання грифів навчальній літературі та навчальним програмам, затверджений Наказом МОН від 20.07.2020 р. № 931 (Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 листопада 2020 р. за № 1119/35402), передбачає надання грифів лише модельним навчальним програмам, відтак навчальні програми з курсів, що викладаються як курси за вибором та факультативи, можуть реалізовуватися без наявності грифу Міністерства;

Навчальні програми «Основи християнської етики» та «Біблійна історія та християнська етика» рекомендовані вченовою радою ДЗВО «Університет менеджменту освіти НАПН України» (протокол засідання вченової ради ДЗВО «Університет менеджменту освіти НАПН України» № 7 від 16 червня 2021 р.) та вченовою радою Національного університету «Острозька академія» (протокол засідання вченової ради Національного університету «Острозька академія» № 13 від 24 червня 2021 р.) для використання у закладах загальної середньої освіти.

Програма «Християнська етика в українській культурі» отримала гриф МОН України у 2018 р. і таким чином зберігає чинність до 2023 р.

Згідно з частиною четвертою статті 38 Закону України «Про повну загальну середню освіту» організація освітнього процесу та діяльності закладу загальної середньої освіти належать до повноважень його керівника.

Відповідно до частин першої, третьої та четвертої статті 10 Закону України «Про повну загальну середню освіту» освітній процес у закладах освіти організовується відповідно до законів України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту», інших актів законодавства, освітньої програми закладу освіти. Тож у межах академічної автономії питання організації виконання освітньої програми, навчального плану та освітнього процесу є внутрішнім питанням кожного закладу загальної середньої освіти, його педагогічної ради та завданням педагогічних працівників.